Deuteronomul 1:6-8; 2:3; Ioan 4:20,21. Aţi locuit destulă vreme în muntele acesta! Evrei 3:19 ”Vedem dar că n-au putut să intre în ţară din pricina necredinţei lor”. Matei 21:21 aţi zice muntelui acestuia: ”ridică-te de aici şi aruncă-te în mare”, şi se va face.
Ce reprezintă muntele? Când eram mic tot auzeam o ilustraţie care pe mine nu m-a zidit, ci m-a descurajat. O bătrână s-a rugat într-o seară ca dacă Dumnezeu există, să mute o movilă de pământ din faţa curţii ei. Dimineaţa s-a trezit şi s-a dus la geam să vadă dacă a mutat Domnul sau nu, acel munte.Văzând că e tot la locul lui, bătrâna ar fi spus:”ştiam eu că nu se va muta”.
Părinţii noştri spuneau asta, dar nu spuneau ce reprezintă muntele, ci doar vorbeau despre necredinţă.
Mult timp stau în faţa creşterii noastre spirituale munţi, dealuri, greutăţi, iar noi ne învârtim în jurul lor fără să facem ceva pentru a ieşi din acea stare.
Muntele poate fi o obişnuinţă, indiferenţă şi stare de complacere în obişnuinţă şi păcat. Jeremia 48:11, Ţefania 1:12.”stau liniştiţi pe drojdiile lor”.

Ce obstacole stau în faţa noastră şi ne împiedică înaintarea?!
De ce tot ocolim problema şi nu alegem să ne confruntăm cu ea ? Ca să mute tabăra evreii, trebuiau să muncească mult. Şi noi avem tendinţa uneori să ne eternizăm acolo unde suntem şi să nu vrem să mai plecăm de acolo. Lucrurile obişnuite ne limitează privirea, viziunea, ne plafonează.

Deuteronomul este o repetare a legii – o repetare a lucrurilor pe care le ştim, dar pe care nu le-am pus în practică atunci când a trebuie. Este ca la şcoală atunci când nu trecem unele examene.

Deuter. 1:1-3. O călătorie scurtă de 11 zile se transformă într-una de 40 de ani. Nouă uneori nu ne place să fim deranjaţi din *rutina* noastră, şi nici nu vrem să fim conştienţi de ea. Dar Domnul chiar şi în situaţia lor, vrea să mergem în locuri noi mereu şi mereu, experienţe şi trăiri noi cu Domnul.
Aţi ocolit destul muntele acesta, că aţi ameţit. E timpul să mergeţi şi în alte părţi.

Deuteronomul 1:7:”la Muntele Amoriţilor, în toate împrejurimile, în câmpie, pe munte, în vale, în partea de miazăzi, pe ţărmul mării, în ţara Caananiţilor, şi în Liban, până la râul cel mare, râul Eufrat. De fapt acestea sunt hotarele promise lor de Domnul Dumnezeu, hotare de care nu s-au bucurat pe deplin niciodată.
Au primit un cadou, dar nu l-au deschis decât puţin şi nu s-au bucurat decât de aproximativ 10% din el.
Efeseni 1:3 şi 2 Petru 1:3-11 ne spune despre binecuvântările noastre oferite de Dumnezeu în Domnul Isus, dar şi de posibilele probleme ale noastre. Noi am

primit foarte foarte multe binecuvântări, dar cât din câte ne-au fost promise le stăpânim. Cât cucerim, cât folosim, cât la sută stăpânim ? Nu cumva şi noi spunem ca acei oameni:”nu zgâlţîi barca, ci las-o să meargă lin!?

C.H.Spurgeon :”cei mai mulţi creştini ajunşi la râul experienţei trăirii lor cu Dumnezeu, au intrat doar cu talpa picioarelor până la glezne, alţii au intrat până la genunchi, puţini până la piept, iar foarte foarte puţini – zicea el, s-au aruncat în valurile râului înotând, neputând să dea de fundul apei.”

Cum este trăirea ta cu Domnul, la ce nivel? Eşti mulţumit? Ţi-e teamă să nu te îneci? Dar nu e mai bine să ne înecăm în binecuvâtările Lui, decât să ne înecăm în altele?! Ezechiel 47:1-5.
Eşti gata să intri în aventură cu Dumnezeu?

1:8”Vedeţi, v-am pus ţara înainte”, Este atât de mult de lucru, alte teritorii, alţi oameni de cucerit pentru împărăţia Domnului.
Atât timp cât a trăit pe Pământ Domnul, nu a făcut decât ceea ce I s-a dat să facă, nu a făcut totul, deci fiecare suntem chemaţi să facem ceva specific.

Isaia 54:10”pot să se mute munţii, pot să se clatine dealurile, dar dragostea Mea de la tine nu se va muta de le tine şi legământul Meu de pace nu se va clătina, zice Domnul care are milă de tine”.